

consulibus. **V**ixit in sancto proposito romae
 annos quinq; . bethleem annos viginti. **O**mne
 vite tempus impleuit annis quinquaginta sex.
 mensibus nouem. diebus viginti et vno

Finit vita sancte **Paule**.

Incipit prologus in
 conuersationem et vitam sancte **Delagie**.

Verba sacerdotis tanti et celata la-
 tinis **C**ustochius christi trāstuli
 subsidio. sed vos lectores mecum pensate la-
 borē. et memores nri fundite vba dei. qua-
 liter **Delagia** de prostibulo ad celestia mi-
 graret.

Incipit vita san-
 cte **Delagie**

Quod factū est signū imo miracu-
 lum in diebus nostris placuit mihi
 peccatori **J**acobo dyacono ut scriberē vo-
 bis spiritualibus fratribus: vt audiētes et
 iuuamen maximū cōsequentes anime v're
 misericordē dñm glorificetis. qui nullū ho-
 minem vult vllō modo p̄dere. sed oēs pec-
 catores saluos facere. **N**unc ergo silentiū
 date mihi. et intuemini cū omni affectu et
 sensu vigilatissimo hec que a me explanā.
 totius etenim iuaminis et cōpunctionis
 plena est expositio. **S**acratissimus ep̄s an-
 thiochie ciuitatis quocauit ad se oēs p̄pe
 se consistētes ep̄os. p̄ certa quadam causa.
Unde cōuenerunt episcopi numero octo.
 inter quos fuit et sanctissimus vir dei **N**ō-
 nus episcopus meus. vir mirificus et effi-
 cacissimus monach⁹ de monasterio. q̄ dicitur
 tabennensioratū. **P**ropter incōpabi-
 lem enim eius vitam et decoratissimā p̄uer-
 satōnem raptus est de monasterio et ep̄us
 ordinatus. **C**ōgregatos ergo in p̄dicta ci-
 uitate iussit nos ep̄us ip̄ius ciuitatis mane-
 re in basilica beatissimi martiris **J**uliani.
Ingressiq; successimus vbi et ceteri qui p̄-
 uenerunt ep̄i de cellulis suis ante ianuā ip̄i
 us basilice resederunt in sellulis suis. **Q**ui
 bus sedentibus aliqui ep̄i dñm meū nonnuq;

rogabant ut aliqd ab ip̄o docerentur. **S**tā-
 timq; ex ore suo sanctus ep̄us cepit loqui
 ad edificatōnem et salutē omnium qui audie-
 bant. **C**ūctis v̄ro nobis admirantibus san-
 ctam doctrinā eius. **E**cce subito trāsiit per
 nos prima mimarū anthiochie. ip̄aq; est
 prima thozentiarū pantbominarū sedēs
 sup̄ asellum. et p̄cessit cum summa fātalisa
 adornata ita ut nihil videretur sup̄ ea ni-
 si aurū et margarite et lapides p̄ciosi. **N**u-
 ditas v̄ro pedum eius ex auro et margari-
 tis erat coopta. cuius qua maxima erat pom-
 pa puerorū et puellarū in vestibus p̄ciosis
 amicta. et torques aurea sup̄ collum eius.
Quidam p̄cedebant. alij v̄ro seq̄bant eaz
Pulcritudinis autē de coris ei⁹ non erat la-
 tietas omnibus secularibus hoīb⁹. **Q**ue
 tamē trāsiens p̄ nos totū impleuit aereni
 ex odore musco vel ceterorū suauissimorū
 odoramentorū fragrantia. **Q**uā vt vide-
 rēt ep̄scopi ita nudo capite et omni mēbro-
 rum compage sic inuerecūde trāsire cū tā-
 tis obsequijs vt nec velamen sup̄positū nec
 sup̄ scapulas: tacentes ingemuerūt. et qua-
 si a peccato grauissimo auerterūt facies su-
 as. **B**eatissimus autē **N**onnus intētissime
 eam et diu respiciebat. ita vt postea q̄ trā-
 sisset intueret et respiceret eā. **E**t postea a-
 uertit faciem suā dicens ad circūsedentes
 ep̄scops. **V**os nō delectati estis tāta pul-
 chritudine eius. **I**llis v̄ro nihil respōden-
 tibus posuit faciē super genua sua. et ma-
 nualē sanctū quod tenebat sanctis manib⁹
 suis. et sic omnē sinū suū repleuit lacrimis
 et suspirans grauiter dixit iterū ad ep̄os.
Non delectati estis tanta pulchritudine ei⁹.
Illis v̄ro nihil respondentibus. vere ait
Ego valde delectatus sum et placuit mihi
 pulchritudo eius. quomā istam habet deus
 p̄ponere et statuere in conspectu tremendē
 et admirabilis sedis sue iudicaturus nos tā
 ep̄scopatū nostrū. **E**t iterū dixit ad ep̄s-
 cos. **Q**uid putatis dilectissimi. quantas
 horas fecit i cubiculo suo hec mulier lauās
 et componēs se cū omni sollicitudine animi
 et intentōe ad spectaculū ornans se ut cor-
 porali pulchritudini et ornatu nihil deesset.
 quatinus omnib⁹ placeat. atne turpis videat̄

Folium

esse suis amatoribus qui hodie sunt et crastino non sunt. Ergo et nos habentes preces in celis omnipotentem et sponsum immortalis tonantis bene custodientibus promissiones que habent divitias celestes et eterna premia que estimari non possunt. que oculus non vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis descenderunt que paravit deus diligentibus se. **Q**uid enim plura loquor. Habentes repromissionem faciem illam magnam et splendidam et inestimabilem sponsi vultum videre. cui cherubin respicere non audent. non ornatus neque detergimus sordes de miseris animabus nostris. sed dimittimus eas negligenter iacere. **D**ominus omnibus dictis apprehendit me peccatorem dyaconum. puenimusque in hospitium ubi nobis fuerat cellula data. Et ingressus cubiculum suum iactavit se in pavementum et faciem suam ad terram. percutiensque pectus suum lacrimabatur dicens. Domine ihesu respice mihi peccatori et indigno. quia unius diei ornatus meretricis superavit ornatum anime mee. Quali vultu respiciam ad te. aut quibus sermonibus iustificer in conspectu tuo. Non enim occultabo cor meum ante te quoniam prospicis secreta mea. Et de mihi peccatori et indigno. quoniam niam ante altare tuum assisto. et non offero pulchram animam quale expectas a me. Illa enim promisit placere hominibus et fecit. et ego promisi tibi placere: et mentitus sum propter pigritiam meam. nudus sum tam in celo quam in terra non adimplens precepta mandatorum tuorum. Ergo non est mihi spes ex operibus bonis. sed spes mea in misericordia tua qua confido salvari. **H**ec vero illo dicente et horum plurimum ululante. eodem die vehementer festiva celebravimus. Superueniente autem die que est dominica postquam complevimus nocturnas orationes. dicit ad me sanctus Bonnus episcopus. Tibi dico frater dyacone. vidi somnium et fortiter conturbor: eo quod non possum discernere illud. Qui mox dicit ad me vidisse se in somnis quod ad cornu altaris staret nigra columba multis sordibus involuta que circumvolabat me et fetorem ac squalorem sordium eius ferre non valebam. Illa vero circumstetit me donec dimissa est oratio ca-

thecuminorum. Postquam vero proclamavit dyaconus cathecuminis procedite statim nunc circumquirit. Et post missam fidelem et completionem oblationis cum dimissa esset ecclesia. egrediente me limite domus dei venit de novo ipsa columba multis sordibus involuta. et iterum circumvolabat me. Ego vero extendens manum apprehendi eam et iactavi in concham que erat in atrio sancte ecclesie. et dimisit in aqua omnes sordes suas quibus involuta erat. et ascendit de aqua cadida sicut nix que et volans in excelsum ferebatur. et officio ab oculis meis sublata est. **C**um ergo narrasset somnium sanctus dei nonnus episcopus apprehendit me et puenimus ad maiorem ecclesiam cum ceteris episcopis et salutavimus episcopum civitatis. Et ingrediens omnem populum ecclesie hortatus est. qui ingressi sederunt super thronos suos. et post omnem canonicam celebrationem vel lectionem sancti evangelii. idem episcopus civitatis porrigens sanctum evangelium beatissimo Nonno: hortabatur eum ut verbum faceret ad populum. Qui aperiens os suum loquebatur sapientiam dei que habitabat in eo. quoniam nihil compositionis aut philosophie aut indiscretum alloquebatur nihil in se habens humane nature superfluum sed repletus spiritu sancto arguebat: et commonebat plebem sincerissime loquens de futuro iudicio et de perpetuis bonis que reposita sunt. Cuncta ergo plebs compuncta est ex verbis quibus locutus est per eum spiritus sanctus. ita ut pavementum sancte ecclesie inundaret populi lacrimis. **G**ubernatio vero misericordie divine contigit ut conveniret ad eandem ecclesiam et meretrix hec de qua factus est nobis sermo. Et quod mirum est cathecumina cui nunc accessit sollicitudo peccatorum. nec aliquando ad dei convenisset ecclesiam subito compuncta est timore domini. **C**um argueret sanctus Bonnus populum ita ut desperaret de se ipsa mulier. plagas flumina lacrimarum fundebat. nec villo modo a fletu continere se poterat. Et statim precepit duobus pueris suis dicens. Sustinete in hoc loco. et dum egressus fuerit sanctus Bonnus episcopus sequimini eum et inquit rite vbi maneat et venite et nunciate mihi.

Pueri vero fecerunt sicut precepit eis domi-
 na sua et sequentes nos venerunt in basilica
 beatissimi martiris Iuliani ubi nobis ho-
 spiritum seu cellula erat. Et regressi venerunt
 domine sue dicentes. quoniam in basilica beatissimi
 martiris Iuliani manet. Quo illa audito sta-
 tum transiit dypticum tabularum per eosdem pu-
 eros ita prominentem. Sancto discipulo christi
 peccatrix et discipula dyaboli. Audiui de
 deo tuo quod celos inclinavit et descendit super
 terram non propter iustos sed ut peccatores sal-
 uaret. intantum humiliatus ut publicanus ap-
 propinquaverit. et in quem cherubin respice-
 re non audent. cum peccatoribus conversatus sit
 Et tu domine meus qui multam sanctitatem ha-
 bes. et si carnalibus oculis ipsi dominum Iesum christum
 se illi mulieri meretrici samaritane manife-
 stavit ad puteum non aspexisti. tamen verum cul-
 tor illius es: sicut a christianis audiui referentibus.
 Si vero illius christi verus es discipulus
 non me respicias pro te desiderantem videre sal-
 vatore. ut pro te merear videre vultum sanctum
 suum. Tunc rescripsit ei sanctus Nonus
 episcopus. Quaeque es manifesta es deo et tu et tra-
 ctatus tuus et voluntas tua. Attamen di-
 co tibi ne velis temptare humilitatem meam.
 Ego enim sum homo peccator servus dei. si pro-
 cepto habes desiderium divinitatis virtutem ad-
 piscendi et fidei et me vis videre sunt mecum
 episcopi alij. veni et ante eos me videbis. nam so-
 la me videre non poteris. Cum haec relegis-
 set meretrix: gaudio repleta cursu venit ad
 basilicam beati martiris Iuliani. et nuntiavit
 nobis de presentia sua. Quo audito sanctus
 Nonus episcopus vocavit ad se omnes qui illic
 aderant episcopus. et iussit eam accedere ad se.
 Que accedens ubi congregati erant episcopi iac-
 tavit se in pavimento. et apprehendit pedes
 beati Noni episcopi dicens. Rogo te domine meus
 imitare magister tuum dominum nostrum Iesum christum
 et effunde super me tuam bonitatem. et fac me christi-
 nam. Ego enim sum domine meus pelagus pec-
 catorum et abyssus iniquitatis. peto me bap-
 tizari. Cum vix eam persuasisset sanctus nonus episcopus
 surgere a pedibus suis cum surrexisset dixit ad
 eam. Canones sacerdotales premeant non bap-
 tizari meretricem nisi fidei iustos presbiterit.
 ut non se iterum in ipsis malis renovat. Que

audiens tale episcopi sententiam iactavit se iterum
 in pavimento et apprehendit pedes sancti noni
 et ipsos lacrimis suis lauit et capillis suis ex-
 tergebat dicens. Rogem reddas deo pro anima
 mea. et tibi ascribanet iniquitates factorum me-
 orum si distuleris me iniquam et turpissimam ba-
 ptizare. non inuenias portum apud deum cum
 sanctis: nisi mentem feceris alienam malorum
 operum meorum. neges deum et ydola adores nisi
 si me hodie in sponsam christi renasci feceris et
 obtuleris deo. Tunc omnes episcopi et clerici qui
 convenerunt videntes tale peccatricem pro deita-
 tis desiderio talia loquentes: admirantes dice-
 bant. nunquam se tale vidisse fidem et desiderium
 salutis sicut huius meretricis. Et statim trans-
 miserunt me peccatorem dyaconum ad episcopum civi-
 tatis ut haec omnia ei insinuarerem. et una de dy-
 aconis iuberet eam beatitudo transmittere
 mecum. Qui audies letatus est gaudio magis
 dicens. Bene pater honorabilis te expecta-
 bant opera ista. scio quod os meum eris. Et statim
 transiit mecum domnam romanam primam dy-
 aconissam. Que veniens inuenit eam adhuc
 ad pedes sancti noni episcopi. cui vix persuasit sur-
 gere a pedibus suis dicens. Surge filia ut ex-
 orceris. dixitque ei. Confitere omnia peccata tua.
 Que respondit. Si perscrutata fuero scientiam
 cordis mei non inuenio in me opera aliquo bono-
 rum actuum. Peccata enim mea scio quod arene
 maris grauiora sint. aqua enim perparua est
 pro mole peccatorum meorum. Confido vero de deo
 tuo quod dimittat pondus iniquitatum mearum et
 respiciat super me. Tunc dixit ad eam sanctus
 Nonus episcopus. Dic quod sit nomen tuum. Que
 respondit. Naturali nomine pelagia vocata sum a
 parentibus meis. Civis vero anthiochie mar-
 garita me vocat propter pondus ornamentorum
 quibus me adornauerunt peccata mea. Ego enim
 eram ornamentum et comptum ergasterium dyabo-
 li. Iterum dicit ad eam sanctus Nonus episcopus
 Naturali nomine pelagia vocaris. quae respon-
 dit. Ita domine. Quo audito sanctus nonus episcopus
 exorcizavit eam et baptizavit. et imposuit ei si-
 gnum domini. tradiditque illi corpus christi. Fuit
 ergo illi mater spiritualis sancta romana prima
 dyaconissa. quae accipiens eam ascendit in ca-
 thecuminum eo quod et nos ibi manerem. Tunc
 dicit ad me sanctus Nonus episcopus. Tibi dico

frater dyacone. **L**etemur hodie cū angelis dei et oleū extra p̄suetudinē sumamus ī cibo. et vinū cū leticia spiritali accipiam? p̄ salutē huius puelle. **S**umētibus vobis cibum audiunt voces subito velut hoīs q̄ violentiā patit. dyabolus em̄ clamauit dicēs **U**e ve qd̄ patior a decrepito sene isto. **N**ō tibi sufficiunt triginta milia saracenoz q̄ mihi abripuisti et baptifasti et obtulisti dō tuo. **N**ō tibi sufficiebat heliopolis qm̄ cū et ipsa mea esset et oēs q̄ in ea habitabāt me adoraret tu mihi abripuisti et obtulisti deo tuo. **S**ed et nūc maximam spem meā abstulisti a me. **I**ā nūc nō fero machinatōes tuas. **O**īa qd̄ patior a dānabili isto. **M**aledicta illa dies in q̄ nata es tu. flumina lacrimaz infirmo conspicio inundant. iā spes mea abstracta est. **I**sta oīa clamabat dyabolus et lamentabat an̄ ianuas. et audiebat ipse ab omnibus hoīb. **E**t iterū reperēs ad neopolitā puellā dixit. **H**ec mihi fac dñā mea pelagia et tu meū iudā imitatis. **I**lle em̄ glia et honore coronat? et ap̄tus p̄stitutus tradidit dñm suū ita et tu mihi fecisti. **T**ūc dicit ad eam sc̄tus **R**onnus ep̄us. **S**igna te cruce xp̄i et abrenūcia ei. **Q**ue signauit se in noīe xp̄i et insufflauit in demonē. et statim nusc̄ cepit. **P**ost biduū autē dormiēte ea cū sancta **R**omana p̄matre sua in cubiculo suo apparuit dyabolus nocte et suscitauit ancillā dei pelagiā et dicebat. **R**ogo te dñā mea margarita. nūqd̄ nō ex auro et argento ditata es. nūquid nō ex auro et gemmis p̄ciolis adornauit te. rogo te qd̄ te contristauit. rāde mihi vt satisfaciā tibi tñm ne me facias opprobriū xp̄ianozū. **T**ūc ancilla dei pelagia signauit se et crussit in demonē dicens. **D**e? me? q̄ eripuit me d̄ medio dentiū tuozū: et induxit in celestē thalamū suū ipse tibi resistet p̄ me. **E**t statim nusc̄ cepit dyabolus. **T**ercia v̄o die postea q̄ baptifata est sc̄ta pelagia. rogauit puerū suū q̄ p̄erat rebz eius oībz: et dicit ad eum. **V**ade in vestiariū meuz et scribe oīa q̄ sunt tā in auro q̄ in argēto vel in ornāmēt. aut vestibz p̄ciolis et affer mihi. **P**uer fecit sic p̄cepit dñā sua: et omnē substantiā suā detulit. **Q**ue statim vocauit sanctū nōnū ep̄m

p̄ sanctā romanā p̄matrē suam. et omnem substantiā suā posuit in manibz eius dicēs **D**e sūt dñe diuitie q̄bus ditauit me sathanas. has trado in arbitrio sanctitatis tue. et qd̄ nosti expedire facias ex eis. **S**ibi em̄ optāde sunt diuitie dñi mei ih̄u xp̄i. **Q**ui statim vocauit custodē ecclesie seniorē. et ipsa p̄nte omnē substantiā eius in manibz illius tradidit dicēs. **A**dintro te p̄ infepabilē trinitatē ne quid h̄nc in episcopiū aut in ecclesiā ingredias. s̄ magis viduis et orphanis et paupibz eroget. vt qd̄ male attractū est bñ distribuat. et diuitie peccatriciū fiāt īde sauri iusticie. **S**i v̄o spreto sacramēto siue p̄ te siue p̄ quēlibet aliū subtraxeris de h̄is quicq̄ anathema ingredias domuz eius. et cū illis habeat p̄tem q̄ dixerūt. crucifigat crucifigat. **I**lla v̄o vocauit oēs pueros et puellas suas et libertauit oēs. donauitq̄ tortos aureos eis de manu sua dicēs. **F**estinate et liberate vos de v̄o seculo neq̄ pleno peccatis. vt sicut fuim? in v̄o seculo h̄. ita si mul p̄maneamus sine dolore in illa vita q̄ est bt̄issima. **O**ctaua v̄o die qm̄ b̄bebat depositōem albarū facere. surgēs nocte nobis ignozātibz deposuit vestē baptismatis sui. et induit se tunicā tricīnā. i. cilicinā: et b̄rrā sancti **R**onni ep̄i. et ex illa die nusc̄ cepit in ciuitate antiochia. **Q**uā sc̄ta romana flebat amarissime. et sc̄tus **R**on? cōsolabat eā dicens. **N**oli flere filia s̄ letare gaudio magno. qm̄ **P**elagia optimā portōnē elegit. sicut **M**aria quā dñs p̄fert matre iē euāgelio. **I**lla autē abiit iherlīmā. et cōstruxit sibi cellulā ī monte oliueti vbi domū nūc orauit. **P**ost aliquētū v̄o t̄pis vocauit ep̄us ciuitatis oēs ep̄os vt vnusquisq̄ reuertere ad p̄ria. **P**ost triennū aut q̄d triennū t̄pis. desiderauit ego **J**acob? dyaconus. p̄ficisci iherlīmā vt ibi adorare te surrectōem dñi n̄i ih̄u xp̄i. et petij ep̄z meum ut me p̄mitteret ire. **D**ū me p̄misisse ire dicit ad me. **T**ibi dico frater dyacone dū pueneris iherlīmā req̄te ibi q̄ndā fratrem **P**elagiū monachū et eunuchū q̄ multos annos habitabat in solitudine clauus q̄si cū v̄litaturus. **V**e em̄ poteris ab eo iuari. **H**ec aut oīa dicebat mihi de ancilla dei pelagia

nō manifeste. Perueni igitur iherosolimā et adoraui sanctam resurrectionem dñi nr̄i ih̄u xp̄i. et alia die requisivi seruū dei. Et accessi et inueni euz in mōte oliueti vbi dñs orauit in modica cellula vndiq; circūclusa et quam fenestellulam habuerat in pietate. Et percussisti ostiolum fenestellule. et statim apuit mihi et agnouit me. ego vero nō cognoui eā. Quō enim poterā agnoscere illā quā añ viderā inestimabili pulcritudine. iā facie marcidā factā p̄ nimia abstinentia. Oculi v̄o ei? sic fosse videbant. Que dicit ad me. Un̄ v̄is frater. Ego r̄ndi et dixi. Visus sum ad te iubete nonno ep̄o. Que ait ad me. Dret p̄ me quomā de sanctis dei ē. Et statim clausisti ostiolum fenestellule. et cepit psallere horam terciā. Ego v̄o oranti iuxta parietē cellule eius. et recessi multū inuatus de angelica v̄sione eius. Reuersus autē iherosolimā cepi p̄ monasteria ambulādo visitare fratres. Magna v̄o ferebat fama p̄ monasteria de dño pelagio. p̄pterea deliberavi etiā itera to ad eū redire. et salutarib; doctrinis eius refici. Cūq; ad cellulā suā puenisset. et pulsare imo nominatim eū interpellare p̄sumē rem nihil r̄ndit. Expectanti sc̄da die et terciā p̄seuerās. et p̄prio noie pelagiū interpellans neminē audiui. Quare intra me dixi. Aut nemo ē hic. aut recessit q̄ erat hic monachus. Mutu v̄o dei monitus. iterū dixi. Considerē ne ostiolum fenestellule. et p̄spexi et vidi eum mortuū. et clausi ostiolum et d̄luto replens diligenter cursu veni iherosolimā et nunciaui p̄manētibus q̄ sanctus pelagus monachus mirabilia faciēs requisseret. Tūc sancti p̄ces venerūt cū diuersis monasteriis monacho; et sic solutū est ostiolum cellulule. et delatū est foras sancti corpusculū ei? q̄d auto et lapidib; p̄ciosis p̄digne posuerit. Et dñi sancti p̄ces vngerēt corpus mirra: tunc agnouerunt q̄ fuisse mulier. Qui volētes miraculū abscondere. sed p̄p̄m ip̄m latere nō poterat. et clamauerūt voce magna dicētes. Gloria tibi dñe ih̄u xp̄e q̄ multas diuitias abscondas habes sup̄ terrā. nō solū v̄tiles s̄c̄c̄ m̄lebres. Diuulgatū ē autē omni p̄plo. et venerūt oīa monasteria v̄ginū taz de hiericō q̄ ex iordane vbi dñs baptisatus ē cū ceteris lampadib; et hymnis. et sic deposita sunt sancte reliq̄e ei? et portate a sanctis patrib;. **Hec vita metetricis. hęc p̄uersatio desperate. cū qua et dñs nos faciat inuenire misericordiā suā in die iudicij. qm̄ ip̄s est honor et gloria et p̄tās et imperiū in seculū seculorū Amen.**

Finis vite sancte Pelagie.

Incipit prologus venerabilis Pauli dyaconi ecclie Neapolis in vitā et p̄uersationem b̄te Marie egiptiace q̄liter in heremo expleuerit t̄pa vite sue.

Secretū regis celare bonū est. opa autē dei reuelare et p̄fiteri honorificū est. Ita em̄ legit̄ angelū dixisse. **Abbie post sc̄ulozū amissionē gliosamq; illuminatōem. et post illā trāfacta picula e q̄bus liberatus p̄secut; ē dei pietatē. Etenim regis nō seruare secretū. nociū et valdē piculosum ē. et dei gliosa silere opa magnū est aie detrimentū. Propter q̄d ego diuisa tegere silētio dubitās et pigri imminēs serui metuēs p̄demnatōis iudiciū. q̄ a dño talentū accipiēs et fodiēs in terraz abscondit. et datū ad opatōem celauit extra negociatōem. sacra ad me. platā narratōem nequaq; silebo. S; null; mihi sit incredul; scribentis de eis q̄ audiuī. nec q̄s q̄ me mētiri estimz rei magnitudinē dubitās. V̄ibi em̄ absit sacz mētiri reb;. et adulterare v̄bū vbi de memorat. Et autē q̄ min; intelligit et indignt; ē de dei magnitudinē q̄ carnē assumpsit et incredul; est ista dicēti nō mihi p̄tinebit piculū. Si q̄ autē illi sunt q̄ hui; scripture legerint textū gliosamq; rei admiratōez sane credere renuerint. et illis dñs miserat; faciatq; capaces sancti v̄bi ne rei existant dei miraculozū q̄ plura in suis fieri p̄destinavit electis. qm̄ et ip̄i hūane nature infirma p̄siderātes impossibilia decernūt ea que de hominib; sanctis gliosa dicunt. Assumā de cetero ad narratōem ip̄am eam referens. que in hac nostra generatione facta dinoscitur. quam sacer vir diuina et agere et docere educatus narrauit. S; ut supradictū ē null; hęc ad incredulitatē trahat p̄siderās impossibile fieri in hac nr̄a generatōe tam grāde**